

Hensyn til denne Mand forekommer det mig imidlertid, at man ikke har truffet det Rette, men at man har taget mere Hensyn til en Ytring af Humanitet, til et Ønske om at gjøre det godt for den Enkelte, end til Statskassen, idet man kan vente sig, at der kan komme en Mængde Krav aldeles af samme Art; thi her er ikke Tale om en Mand, der er stillet fremragende, men om en Mand, der har gjort sin Pligt. Der er saamange Andre, der have gjort det samme i den Tid, de have været i Tjenesten, og naar der deraf skulde udledes en Forpligtelse for Regjeringen til at indstille en saadan Mand til Pension, kunde dette gribe meget vidt om sig. Det forekommer mig, at den Discussion, der fandt Sted angaaende Pensionsloven forrige Gang, den samme Sag var til Forhandling, maatte bevæge den høitærede Minister til at vise en større Tilbageholdenhed i den Henseende. Den høitærede Minister har fremhævet, at Tolberlund havde tilsat sit Helbred. Naar dette er Tilfældet, saa siger jeg: Er det da ikke muligt, at han kan faae nogen Understøttelse af Svalbibefonden? Maaskee han kunde have Ret til at faae Noget deraf. Jeg seer hellere, at han faaer, om det saa var Mere, paa et andet Sted, hvor han har Ret til det, end at der skal stables en Ret for ham her ved en særlig Lov, og det af de Grunde, som jeg for et Øjeblik siden anførte. Jeg vil iøvrigt sige, at det forekommer mig, at det er meget haarbt for den vedkommende Mand, dersom han slippes af Regjeringens Tjeneste uden at faae Tilladelse til at fortsætte sin Praxis som Læge, og naar Regjeringen er besjælet af saamegen Velvillie for ham, hvorom jeg ikke tvivler efter de velvillige Ytringer, hvormed den høitærede Minister er fremkommen, saa vil jeg haabe, at man gjør det Fornødne i saa Henseende, især da det staaer i Regjeringens egen Magt administrativt at forskaffe ham en saadan Ret til at praktisere. Naar den høitærede Minister til sin Collega Justitsministeren, og derigjennem til Hans Majestæt Kongen, gjør de samme Mildehedshensyn gjældende, som han har fremsat her ligeoverfor os, saa tvivler jeg ikke om, at det vil lykkes, og det vil jo være for den Vedkommende en ikke uvigtig Udsigt

til Erhverv i Fremtiden. Naar nu den høitærede Minister fremdeles vil have Pensionsretten opretholdt og derfor har anbefalet Lovforslaget, saa kan jeg ikke for mit Vedkommende sige ham deri, men under alle Omstændigheder vil jeg stemme for, at Sagen gaaer til 3die Behandling, og jeg vil da fremkomme med et Forslag om en aarlig Understøttelse til den Paagjældende i Overensstemmelse med, hvad jeg yttrede ved Sagens første Behandling.

Krigsministeren: Jeg skal ligeoverfor det ærede Medlem fra Standerborg Amt (M. Jensen) gjerne indrømme, at der i Motiverne er brugt Udtryk, som kunne give Anledning til at forstaae Sagen paa den af ham angivne Maade. Jeg veed ikke, om Lovgivningen hidtil har været en saadan, at denne Mand havde kunnet faae kongelig Ansættelse uden at have Lægeexamen. Jeg tilstaaer, at jeg ikke i Dieblillet kan sige, om tidligere en militair Læge kunde ansættes fast uden at have taget Lægeexamen. Jeg troer, at der har været tilstaaet Regjeringen en saadan Ret, men i Landen af den nye Hærlov kunde det ikke skee. Hærloven bestemmer udtrykkelig i § 168, at af de udskrevne Underlæger, der have bestaaet Lægeexamen, kan Stabslægen antage indtil 20 til paa 1 Aar ad Gangen som Reservelæger at forrette Tjeneste ved Hærens forskjellige Afdelinger eller Søværnet. Heri ligger en bestemt Anthynding af, at Lægecorpset skal besættes med examinerede Læger, saa at man ikke, idetmindste ikke overensstemmende med Hærlovens Mand, kunde give denne Mand fast Ansættelse og heller ikke ret godt kunde beholde ham længere til Tjeneste.

Da ikke flere forlangte Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

Lovudkastets Indhold og Titel vedtoges uden Afstemning.

Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes derpaa under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 62 Stemmer.